

انتقاد از مجلس

کاظم اکرمی، وزیر آموزش‌وپرورش در دوران دفاع مقدس در گفت‌وگو با ایلنا در واکنش به اعتراض اخیر دبیران کل سه تشکل فرهنگیان به مداخله نمایندگان مجلس در فرآیند انتصاب مدیران آموزش‌وپرورش شهرستان‌هاونواحی گفت: «باتوجه‌به اینکه نمایندگان برای انتخاب‌شدن باید از مردم رأی بگیرند، برخی از آنها به دنبال این هستند که مدیرکل را کسی بگذارند که نماینده و طرفدار خودشان باشد و موقع انتخابات برایشان رأی جمع کند.» اکرمی گفت: «روشن است که وزیر بایدمدیر آموزش‌وپرورش استان‌ها را تعیین کند. وقتی که مجلس به‌وزیر رأی داد، او همه‌کاره در وزارتخانه است. قاعداً وقانون‌نمایندگان نباید هیچ‌دخالتی داشته باشند. متأسفانه از آن روزگاری که گفته شد وزرا باید با نمایندگان مجلس توافق کنند، بعضی از نمایندگان سوءاستفاده کرده یا می‌کنند. بعضی از نمایندگان به‌خاطر اینکه با مقامات قوی‌تری ارتباط دارند، کسی به کارشان کاری ندارد. متأسفانه این‌ها به نام جمهوری اسلامی و اسلام نوشته می‌شود.»

۱۴ بخشدار زن در استان تهران

زهر ا بهروزآذر، معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده دربارۀ حضور پرنسگ زنان در دولت چهاردهم از فعالیت ۲۳ خانم در جایگاه مدیریت در استان تهران، همچنین ۱۴ بخشدار زن در این استان خبر داد. به گزارش ایسنا، زهرا بهروزآذر گفت: «در دولت چهاردهم باور بر این است که اگر قرار باشد به قله‌های پیشرفتی که برای ایران ترسیم شده، برسیم به دو بال زنان و مردان نیاز داریم که هر دو، با هم باید در این عرصه حضور داشته باشند تا پرواز موفقی داشته باشیم، در این راستا حدود ۲۳ زن در استان تهران در جایگاه مدیر مشغول به فعالیت‌اند.» معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده در ادامه با بیان اینکه بیشترین انتصابات این حوزه را خود رئیس‌جمهور داشتند، ۱۴ زن با حکم ایشان در حال فعالیت در موقعیت‌هایی هستند که نمایشی با تشریفاتی نیست، ادامه داد: «علاوه بر حضور چهار زن در هیئت‌دولت، بسیاری دیگر از زنان در پست‌های مهم مشغول به فعالیت هستند.»

پارسال ۱۳۵ نفر غرق شدند

سازمان پزشکی قانونی کشور اعلام کرده، در سه سال گذشته به‌دلیل توجه بیشتر هموطنان به توصیه‌ها و نکات ایمنی و نیز افزایش مراقبت‌ها در سواحل، آمار تلفات ناشی از غرق‌شدگی در دریا با کاهش قابل‌توجه مواجه بوده است. به گزارش سازمان پزشکی قانونی کشور، در سال گذشته۱۳۵ نفر از هموطنان بر اثر غرق‌شدگی در دریا جان خود را از دست دادند که این رقم در مقایسه با سال قبل از آن ۹۲ بنام امیرمصطفی ستایش یافته. همچنین از آنجا که بیشترین تعداد تلفات غرق‌شدگی در دریا مربوط به استان مازندران است، بررسی‌های آماری نشان می‌دهد که این آمار در سال گذشته نسبت به سال قبل از آن ۳۳/۳درصد کاهش یافته و از ۸۱ نفر در سال ۱۴۰۲ به ۵۴ نفر در سال ۱۴۰۳ رسیده است.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی خودروی سواری تویوتا تیپ LEVIN HYBRID رنگ سفید روغنی مدل ۲۰۲۴ شماره موتور ۸۲R۵C۹۹۹۸۵ شماره شاسی ۴۶۰۴EIRGV۳۴B۱۵LVB شماره پلاک ۱۳ ایران ۶۶۷ از ۹۲ بنام امیر مصطفی ستایش مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

بود که آمبولانس و افراد را به اطراف پرتاب کرد.» مسعودقلعه‌سفیدی، رئیس مرکز فوریت‌های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه هم از موج‌گرفتگی عده‌ای از پرسنل بیمارستان فارابی و مرکز جامع سلامت میانراهان می‌گوید: «در این حمله‌ها، پرسنل زیادی به‌ویژه در بیمارستان فارابی دچار موج‌گرفتگی شدند. درمجموع هشت نفر از نیروهای ما دچار آسیب جدی‌تری شدند از جمله یک پزشک، چند تکنسین و پرستار. عده‌ای هنوز تحت درمان اند و برای عده دیگری عوارض موج‌گرفتگی ممکن است بعده‌اپروز کند.» اومی گوید مرکز جامع سلامت میانراهان به‌شدت آسیب دیده: «موشک تنها یکی، دو متر با پایگاه فوریت‌های پزشکی ما فاصله داشت؛ پاپوین پزشک کاملاً تخریب شد، چند دستگاہ خودرو از بین رفتند و دوفنر از تکنسین‌های اورژانس که در محل حضور داشتند، به‌شکل معجزه‌آسا از مرگ نجات یافتند اما زخمی شدند. یکی از آن‌ها هنوز در بیمارستان فارابی بستری است.»

منظور قلعه‌سفیدی از آن یک‌نفر، محمدرضا عزیزی است. همان کسی که علی بهرامیان هم از او نام می‌برد؛ تکنسین پایگاه اورژانس میانراهان که موج انفجار ششید از همان‌روز او را گرفته و هنوز رها نکرده: «چه بگویم، موجی شده دیگر، موجی.» به گفته بهرامیان، محمدرضا از همان‌روز در بیمارستان بستری شد و حالا در بخش اعصاب وروان بیمارستان فارابی بستری است.

بیشترین آسیب، بیمارستان فارابی

حسین کرمانپور، رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت به «هم‌میهن» می‌گوید در طول جنگ ۱۲ روزه، به بیمارستان‌ها و مراکز درمانی کشور از جزئی تا به‌صورت ۵۰درصدی، آسیب رسیده است اما هیچ کدام به‌صورت کامل تخریب نشدند که تعطیل شوند. به گفته‌او، بیمارستان فارابی کرمانشاه بیشترین آسیب را در کل کشور دید که تا حد زیادی تخریب شد و الان در حال بازسازی بخش‌های تخریب‌شده‌اند. اومی گوید منظور او از تخریب، آوارشدن نیست: «اما درصد تخریب به گونه‌ای بود که بعضی از بخش‌های بیمارستان‌های آسیب‌دیده، کارایی درمانی خودش را از دست داد. در طول جنگ، قاعداً تا کاری برای بازسازی صورت نگرفت چون واهمه داشتیم که دوباره همین اتفاق رقم بخورد و کاری که می‌کنیم بی‌اثر باشد.»

به گفته کرمانپور، زمانی که بیمارستان فارابی کرمانشاه دچار آسیب شد، بیمارها از آن بیمارستان به جای دیگری منتقل شدند: «الان از وقتی که جنگ تمام‌شده با به‌عبارتی آتش‌بس صورت گرفته، مسئولان بیمارستان فارابی در حال پیگیری‌اند که بازسازی لازم انجام شود.» اومی گوید در آن ۱۲ روز بعضی از مراکز کاملاً تخریب شدند: «پایگاه اورژانس در هوپور یکی از مراکز بود. چهار یا پنج پایگاه اورژانس داشتیم که خیلی شدید تخریب شدند. یا مثلاً مرکز بهداشتی که مرکز جامع سلامت که در آنجا واکسیناسیون اطفال و مراقبت از مادران را باردار انجام می‌شود و پزشکان عمومی برای ویزیت افراد به آنجا می‌روند هم دچار آسیب زیادی شدند. یک مورد از این مراکز هم در کرمانشاه به‌صورت کامل تخریب‌شد که حالا درصد بازسازی است تا مجدداً به کارش ادامه دهد.»

به گفته کرمانپور، وقتی به پایگاه‌های اورژانس حمله می‌شود، از این جهت وضعیت بد می‌شود که این مراکز نزدیک‌ترین محل‌ها برای رسیدگی به افراد هنگام حادثه‌اند: «اگر در یک منطقه یک پایگاه تخریب شود آن وقت اگر آمبولانس بخواهد از یک محل دیگر بیمارش را به آنجا ببرد، دچار مشکل می‌شود؛ چون همان زمانی که آن آمبولانس صرف کرده تا خودش را به مرکز درمانی برساند، باید دوباره صرف کند تا او را به مرکز دیگری منتقل کند و ممکن است به بیمار آسیب برسد.» اومی گوید، طرفین جنگ‌ها باید به کنوانسیون‌های بین‌المللی جنگ پایدار بایبند باشند که البته اسرائیل نبود. «این تخریب‌ها به بیماران آسیب می‌رساند. چند آمبولانس ما از رده خارج شدند که کل امدادرسانی را مشکل می‌کند.»

کرمانپور می‌گوید تا جایی که می‌داند، در این مراکز و بیمارستان‌هایی که دچار آسیب شدند، کسی از مردم کشته نشد اما زخمی چرا: «مثلاً وقتی به بیمارستان فارابی کرمانشاه حمله شد، چند نفر از بیماران زخمی شدند. اما موضوع مهم این است که بیمارستانی دچار آسیب شد که مظلوم‌ترین بیماران ما در آن بستری‌اند؛ یعنی بیماران اعصاب و روان. وضعیت بسیاری از این بیماران به گونه‌ای است که گاهی واقعاً نیاز دارند فردی آنها را همراهی کند و خودشان نمی‌توانند خیلی از کارهایشان را شخصاً انجام دهند.» او ادامه می‌دهد: «وقتی نزدیک بیمارستان شهید مطهری که بیمارستان سوانح و سوختگی است، بمب زده شد بسیاری از شیشه‌ها و سقف‌ها فرو ریخت. در این بیمارستان بیماران باندپیچی‌های خاصی دارند که نمی‌توانند با آنها درست‌راه بروند. حالا فکرش را بکنید چنین اتفاقی می‌رخ دهد. آن‌روز برای این بیماران بسیار ترسناک و رعب‌آور بود. به‌عبارتی، آنها خیلی هم احساس تنهایی می‌کردند. قاعداً با این اتفاق نه تنها درمان آنها دچار اختلال می‌شود، بلکه عوارض سوءروانی‌اش هم گریبان آنها را خواهد گرفت.»

کرمانپور می‌گوید چند نفر از تکنسین‌های اورژانس پیش بیمارستانی یا همان ۱۱۵ هم زخمی شدند: «وقتی تکنسین‌هایی بالای سر مریض‌ها در ماشین‌های آمبولانس حین خدمت‌رسانی بودند، موشک در نزدیکی‌شان فرود آمده بود و موج انفجار، ماشینی را که با سرعت در حال جابه‌جایی مجروحان بود، دچار آسیب کرده بود. همکاران ما هم دچار آسیب جدی شدند که بستری شدند، تحت مداوا قرار گرفتند و چند نفر هم کشته شدند.» در حمله اسرائیل به زندان اوین، علاوه بر دکتر شیروانی-دکتر زندان -دو نفر از تکنسین‌هایی هم که در بهمداری اوین کمک می‌کردند، کشته شدند. به گفته کرمانپور، بقیه کسانی که از کادر درمان کشته شدند، در منزل مسکونی‌شان بودند.

نماندند: «چهار مرکز درمانی ما مستقیماً تحت تأثیر حملات موشکی قرار گرفتند. شیشه‌ها شکست، دیوارها ترک برداشتند و مجموعه با مشکلات ساختاری مواجه شد. همچنین دو مورد تخریب آمبولانس در شهرستان کنگاور داشتیم. یکی متعلق به شهرستان صحنه بود که برای کمک اعزام شده بود و دیگری از خود کنگاور که بر اثر موج انفجار واژگون شد. مرکز سلامت ماهیدشت هم خسارت‌هایی دیده است.» دانشکده‌های پرستاری، پیراپزشکی، بهداشت و تغذیه، چهار دانشکده دانشگاه علوم پزشکی‌اند که در نزدیکی بیمارستان فارابی قرار دارند که به گفته بهرامیان، دانشکده تغذیه بیشترین آسیب را متحمل شده است. حرف قلعه‌سفیدی، درباره مطالبه اصلی مجموعه دانشگاه علوم پزشکی از مسئولان هم شفاف است: «ما گزارش کامل خسارات را ارسال کرده‌ایم. دانشگاه پیگیر جبران این آسیب‌هاست. بازگشت آمبولانس‌ها، بازسازی مراکز و بازایی چرخه خدمات درمانی نیازمند حمایت جدی وزارت بهداشت است. باید زیرساخت‌ها ترمیم شود تا سیستم فوریت‌های پزشکی با تمام توان به مردم خدمت‌رسانی کند.»

احسان خواجه‌وند، تکنسین اورژانس بیمارستان فارابی کرمانشاه هم از آن‌روز تلخ و فراموش‌نشدنی به «هم‌میهن» می‌گوید: روزی که سایه انفجار، بر پام یک مرکز درمانی افتاد: «انفجار درست پشت بیمارستان بود؛ جایی نزدیک انبار و نمایشگاه کامیون. موج انفجار آن قدر شدید بود که سنگ‌های بزرگ از پشت پرتاب شدند و جلوی اورژانس افتادند. بسیاری از خودروها آسیب دیدند و بخش‌های یشتی بیمارستان، از جمله بخش‌های بستری، بیشترین خسارت را دیدند.»

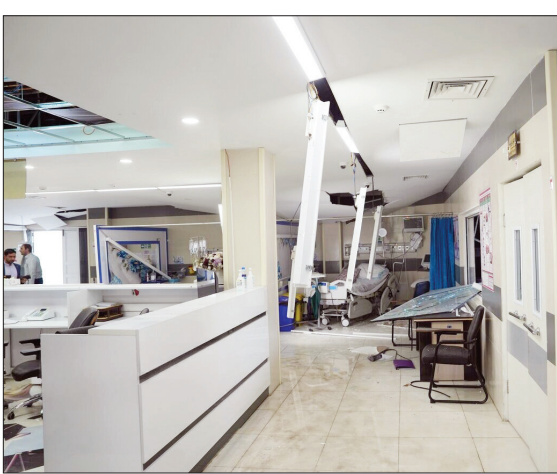
اومی گوید هر چند اورژانس در ورودی بیمارستان قرار داشت و کمتر آسیب دید اما صحنه‌ای که در بخش‌های دیگر رقم خورد، تکان دهنده بود: «تمام شیشه‌های بخش‌های بستری به‌خاطر فشار موج انفجار فرو ریخت. سقف کاذب بیمارستان پایین آمد و بسیاری از دستگاه‌های حیاتی آی‌سی‌یو آسیب جدی دیدند. ضربان قلب بیماران به‌شدت بالا رفته بود؛ از ترس و فشار روانی ناشی از انفجار.» با گذشت یک‌ماه از حادثه، تبعاتش همچنان ادامه دارد: «هنوز هرروز، هم بیماران و هم پرسنل به اورژانس مراجعه می‌کنند. علام مشترک دارند؛ استرس، اضطراب، بی‌خوابی، سردرد و آسیب‌های شنوایی. ما به این افراد موجی می‌گوییم؛ چون نشانه‌هایشان مشخص و قابل شناسایی است.»

او از تصمیم مسئولان برای پیگیری وضعیت این افراد می‌گوید: «برای تمام بیمارانی که روز حادثه در بیمارستان بودند، حتی اگر تریخیص شده باشند، پرونده تشکیل شده است. این کار باعث می‌شود اگر دوباره با علامت موج گرفتگی مراجعه کنند، تحت‌درمان مناسب قرار بگیرند.»

▼ از کرمانشاه تا میانراهان

بیمارستان فارابی کرمانشاه در ۲۶ خردادماه، در حمله اسرائیل آسیب دید اما بیشتر از آن، مرکز جامع سلامت میانراهان از توابع شهرستان صحنه کرمانشاه دچار حادثه شد و آن چه علی بهرامیان، مدیر روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه و مسعود قلعه‌سفیدی، رئیس فوریت‌های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه در آنجا دیده‌اند، اتفاقی مهیب و وحشتناک بود.

بهرامیان از تخریب گسترده در مرکز جامع سلامت میانراهان می‌گوید: درمانگاهی شبانه‌روزی با حضور پزشک، بخش‌های مامایی و عمومی، پایگاه اورژانس و اقامتگاه پزشکان: «در آنجا هم کسی کشته نشده اما چند نفر زخمی شدند. بسیاری از بخش‌ها و تجهیزات نابود شد. چند دستگاه آمبولانس نیز از رده خارج شدند؛ آمبولانس‌هایی که ارزش هر کدام به بیش از ۸ میلیارد تومان می‌رسد. گرچه در این حمله هیچ‌یک از بیماران یا کارکنان کشته نشدند، اما چندین نفر مجروح شدند. موج انفجار در میانراهان به‌قدری شدید

محمدرضا ۴۹ ساله

با ۲۷ سال سابقه کار در فوریت‌های پزشکی، یکی از «موجی»های جنگ جدید، جنگ ۱۲ روزه است؛ مردی است که جنگ، در قلب مرکز درمانی سراغش آمد. او که از سال ۱۳۹۷ در مرکز جامع سلامت «میانراهان»، از توابع شهرستان صحنه کرمانشاه مشغول به کار بوده، روز حمله موشکی اسرائیل به‌عنوان سرشیفت در محل حاضر بود. نشسته بود، بی‌خبر از آن چه قرار است بر سرش آوار شود؛ تا اینکه صدای سوتی غریب، همه‌چیز را تغییر داد. «صدای سوت موشک را شنیدم... سوتی که هیچ وقت فکر نمی‌کردم یک‌روز گوشم آن را بشنود.»

علیرضا ابراهیمی، سرپرست بیمارستان فارابی کرمانشاه، با بخشی از حوادث تلخ و در عین حال انسانی، روزهای پس از حمله را این گونه روایت می‌کند: «الان دیگر وقت آن گذشته که خانواده‌ای دنبال بیمارشان بیایند. طبق قانون، وقتی پزشکی بیمار را ترخیص می‌کند و خانواده‌اش برای تحویل‌اش مراجعه نمی‌کنند، ما از طریق مددکاری، بیمار را به خانه می‌بریم. این موضوع مختص اتفاقات اخیر هم نیست؛ در شرایط عادی هم ما با چنین موارد زیادی روبه‌رو هستیم. گاهی خانواده‌ها بیمار را راه می‌کنند و ما مجبور می‌شویم با آمبولانس و نیروی انسانی او را به منزل‌اش بازگردانیم. این کار برای بیمارستان هزینه‌بر است و فشار زیادی به ما وارد می‌کند.» اومی گوید در همان روزهای نخست، وقتی خانواده‌ها متوجه ماچرا شدند، بسیاری‌شان آمدند و بیمارانشان را بردند: «داروهای که در بیمارستان مصرف می‌کردند را نسخه کردیم و به خانواده‌ها سپردیم تا به آن‌ها بدهند. اما همچنان حدود ۲۰ بیمار باقی مانده بودند. با کمک بیمارستان معین‌مان یعنی امام‌رضا، آنها را موقتاً بستری کردیم تا بخش‌های خودمان مجدداً فعال شوند. خوشبختانه با همکاری‌های خوبی که شد، در کمتر از ۱۰ روز، بیشتر بخش‌های ما به چرخه خدمت برگشتند.»

ابراهیمی تأکید می‌کند که اورژانس حتی یک‌لحظه هم تعطیل نشده: «اصرار ما بر فعال ماندن اورژانس روانی بود. بیمارستان روانی با دیگر بیمارستان‌ها تفاوت دارد. هیچ مرکزی، بیمار روانی نمی‌پذیرد، پس ما باید همیشه آماده باشیم. بخش زنان، مردان، IT و الکترولیز همه فعال‌اند و اجازه ندادیم اورژانس لحظه‌ای از مدار خارج شود.» او در بخش دیگری از صحبت‌هایش، اطمینان خاطر می‌دهد که خوشبختانه هیچ مورد اقدام به خودکشی-چه در میان بیماران و چه پرسنل گزارش نشده: «اما مراقبت‌های ویژه‌ای از بیماران انجام می‌دهیم. حتی در انتقال به بیمارستان امام‌رضا ما با دقت و همراه انجام‌شد. به‌هیچ‌وجه بیمارها بدون مراقب منتقل نشدند.»

اما نگرانی‌های او فقط متوجه بیماران نیست. به گفته ابراهیمی، بیمارستان از نظر ابنیه و تجهیزات، خسارت سنگینی متحمل شده و تجهیزات زیادی را به‌طور فرضی فراهم کرده‌اند: «ما به‌بازار بدهکاریم و مردم بسیار به ما کمک کردند. اما انتظار داریم وزارت بهداشت به‌سرعت ورود کند و حمایت مالی انجام دهد.»

او در پایان، با لحنی ستایش‌آمیز از کادر درمانی‌اش یاد می‌کند: «پرسنل ما قهرمان‌های واقعی این بحران بودند. حتی آن‌هایی که شیفت نداشتند، به‌سرعت خودشان را رساندند. کنترل ۱۷۰ بیماری که ناگهان به حیاط ریخته شدند، کار ساده‌ای نبود. اما آن قدر خوب مدیریت‌شد که حتی یک بیمار هم از تخت‌نیفتاد یا دچار آسیب نشد. انتظار داریم این تلاش‌ها فقط روی کاغذ دیده نشود. تشویق واقعی، در خور خدمتی است که این افراد بی‌چشمداشت انجام دادند.»

▼ **آتش، شیشه‌های شکسته و بیماران وحشت‌زده**
حدود ساعت ۹ صبح روز ۲۶ خردادماه، درست زمانی که اساتید دانشگاه در بیمارستان اعصاب و روان فارابی کرمانشاه در حال ویزیت بیماران بودند، چند انفجار مهیب بیمارستان را لرزاند. در یک لحظه، سقف‌ها فرو ریختند، شیشه‌ها شکستند و همه‌چیز به‌هم ریخت. بیماران به حیاط فرار کردند و اوضاع بحرانی شد. بعضی از بخش‌ها کاملاً غیرقابل استفاده شدند و بیمارستان برای مدتی -جز اورژانس- تعطیل شد.

علی بهرامیان، رئیس روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، یکی از نخستین افرادی بود که پس از حمله به بیمارستان فارابی، خود را به محل رساند. آنچه او توصیف می‌کند، صحنه‌ای است شبیه کابوس آتش‌سوزی، بیماران اعصاب و روانی که با ترس و بی‌قراری در حیاط بیمارستان سرگردان بودند، خانواده‌هایی هراسان که میان دود و شیشه‌های شکسته می‌دویدند و پرستارانی که همچنان ایستاده بودند و از بیماران مراقبت می‌کردند.

آن‌روز سه حمله، با فاصله‌های زمانی ۵ و ۱۰ دقیقه‌ای، بیمارستان فارابی را هدف قرار دادند. هر چند خمپاره‌ای مستقیم به ساختمان بیمارستان اصابت نکرد، اما انفجارها پشت بیمارستان را درگیر آتش کرد. بهرامیان که دقایقی پس از این حملات در محل حاضر شد، از تخریب شدید بخش‌ها و تجهیزات حیاتی به «هم‌میهن» از آن‌روز می‌گوید: «بخش مگا آی‌سی‌یو که کمتر از یک‌سال از راه‌اندازی آن می‌گذشت، همراه با اتاق‌های سرور، تجهیزات مانیتورینگ و حتی بخش‌های اداری، آسیب دیدند. شیشه‌ها شکسته بودند و میز و صندلی‌ها روی هم ریخته بودند.»

بالا‌فاصله پس از حمله، ۱۵۰ بیمار بستری به محوطه باز بیمارستان آورده، سپس به مراکز درمانی معین مثل بیمارستان امام رضا منتقل شدند. اما پیامد حمله تنها جسمی نبود؛ بسیاری از بیماران بخش اعصاب و روان، مجدداً دچار آسیب‌های روانی شدند، شوکی که خانواده‌ها هم از آن بی‌نصیب نماندند. شماری از کادر درمان، دچار موج‌گرفتگی و عده‌ای هم از نواحی مختلف بدن مجروح شدند. با این حال، خدمات درمانی پس از چند ساعت از سر گرفته شد. بیمارانی که منتقل شده بودند، ظرف دو تا سه روز به فارابی بازگشتند و برای جبران کمبود، تخت‌هایی به‌صورت امانی از دیگر بیمارستان‌ها دریافت شد. بهرامیان می‌گوید: «بخش مگا آی‌سی‌یو، به‌دلیل تجهیزات بسیار تخصصی و گران‌قیمت، بیشترین خسارت را دید. برآورد اولیه از میزان خسارت حدود ۱۱۵ میلیارد تومان است.»

مسعود قلعه‌سفیدی، رئیس مرکز فوریت‌های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه به «هم‌میهن» می‌گوید، حتی بیمارستان امام رضا و دانشکده‌های اطراف هم از حمله‌های اسرائیل در امان